

Esoterische Traditie (Theosofie) in de 14e – 18e eeuw

Markies Louis Claude de Saint-Martin (1743-1803).

Martinisten, volgelingen van de Franse mysticus Louis Claude de Saint-Martin (1743-1803). Na een korte carrière in het leger, wijdde hij zich aan studie en werd theosoof en student van Boehme. Hij herstelde het oorspronkelijke karakter van de Vrij Metselaars en introduceerde opnieuw het occultisme en magie, hij reorganiseerde de Rite tot tien graden, later teruggebracht tot zeven. Maar al zijn inspanningen mislukte en hij werd beschuldigd van het aanbrengen van ideeën en riten die in strijd waren met de veronderstelde archeologische geschiedenis van de Vrijmetselarij. Zijn orde was eerst in Lyon gevestigd; haar leden geloofde in de mogelijkheid van communicatie met planetaire geesten en lagere goden en genii ¹ van de ultramontaanse sferen. Volgens sommigen waren de Martinisten, de uitvinder van de naam **astrale licht**.

Encyclopedia Theosophical Glossary

We weten dat die uit de geschiedenis bekende figuren zoals **Saint-Martin**, St. Germain en alle filosofen uit de Middeleeuwen, die door de Grote Loge waren aangeraakt, al eeuwenlang op hun eigen manier en in hun eigen tijd pogingen deden om hun medemensen te helpen. Hun motief was niet slechts het zaaien van zaden, maar ze hoopten datgene te kunnen doen wat de mensen kennis en begrip zou geven, waardoor ze zichzelf, als eenheden in de beschaving waarin ze leefden, vooruit zouden kunnen helpen.

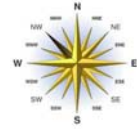
James A. Long (Leider van "The Theosophical Society - Pasadena" van 1951 tot 1971), op het Algemeen congres in Utrecht 15 april 1951

De wereldgod, eeuwig, grenzeloos, jong en oud, met een gekronkelde vorm' zeggen de Chaldeeuwse orakels. Deze 'gekronkelde vorm' is een beeldspraak om de trillende beweging van het astrale licht uit te drukken, waarmee de oude priesters volkomen bekend waren, hoewel de naam 'astraal licht' door de **Martinisten** werd uitgevonden. De hedendaagse wetenschap heeft grote verachting voor het bijgeloof van de kosmosverering. Zoals een Franse geleerde adviseert, zou zij echter beter, voordat zij hierom lacht, 'haar eigen stelsel van kosmo -pneumatologisch onderwijs moeten herzien'. *Satis eloquentiae, sapientiae parvum.*

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 1:381
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

'Naar die onreine geesten die waren geketend aan de berg Hermon in de woestijn, werd de zondebok van Israël, die de naam van een van hen (Azaz(y)el) aannam, gezonden'

¹ Een naam die wordt gebuikt voor Aeonen of Engelen in de Gnosis. (Toevoeging vertaler).

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

(Spencer).

Wij ontkennen dit. De Zohar geeft de volgende verklaring over de toepassing van magie, die in het Hebreeuws *nehhaschim*, of de 'werken van de slangen' wordt genoemd. Er staat (Deel III, kol. 302): 'Ze worden *nehhaschim* genoemd, omdat de tovenaars (praktische kabbalisten) werken, *omgeven door het licht van de oorspronkelijke slang*, die zij aan de hemel waarnemen als een lichtgevende gordel, die bestaat uit tienduizenden kleine sterren' . . . wat eenvoudig het *astrale licht* betekent, zo genoemd door de **Martinisten**, door Eliphas Lévi en nu door alle hedendaagse occultisten. (Zie de hoofdstukken daarover.)

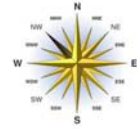
H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2:462
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

De ware en *onbuigzame* kabbalisten erkennen dus dat het uit een oogpunt van wetenschap en filosofie voldoende is dat de niet-ingewijden weten dat het grote magische agens, dat door de volgelingen van de **markies De St. Martin – de martinisten** – het *astrale licht* wordt genoemd, door de middeleeuwse kabbalisten en alchemisten de siderische maagd en het *mysterium magnum*, en dat bij de occultisten uit het oosten aether, de weerspiegeling van *akāsa* heet – door de kerk *Lucifer* wordt genoemd. Dat de Latijnse scholastici erin zijn geslaagd de universele ziel en het pleroma – *voertuig van het licht* en verzamelplaats van alle vormen, een kracht die door het gehele Heelal is verspreid met haar directe en indirecte gevolgen – om te zetten in satan en zijn werken, is voor niemand iets nieuws. Maar nu zijn ze bereid aan de bovengenoemde niet-ingewijden zelfs de geheimen mee te delen waarop door Eliphas Lévi zonder *voldoende toelichting* wordt gezinspeeld; want zijn gedragslijn van versluierde onthullingen kon slechts leiden tot verder bijgeloof en misverstand. Want wat kan iemand die het occultisme bestudeert, een *beginneling*, opmaken uit de volgende heel dichterlijke zinnen van Eliphas Lévi, die even apocalyptisch zijn als de geschriften van welke alchemist ook?

'Lucifer, het astrale licht . . . is een tussenkracht die in de hele schepping aanwezig is; zij dient om te scheppen en te vernietigen, en de val van Adam was een erotische roes, die zijn geslacht tot slaaf van dit fatale licht heeft gemaakt . . . elke seksuele hartstocht die onze zinnen overweldigt, is een wervelwind van dat licht, die ons naar de afgrond van de dood, de dwaasheid, tracht te sleuren. Hallucinaties, visioenen, extasen zijn alle vormen van een heel gevaarlijke opwinding die is toe te schrijven aan deze innerlijke fosforus (?). Zo heeft licht tenslotte de aard van het vuur, waarvan het verstandige gebruik verwarmt en verlevendigt, maar waarvan een overmaat ontbindt en vernietigt.

Daarom is de mens geroepen om de opperheerschappij over dat (astrale) licht op zich te nemen en daarmee zijn onsterfelijkheid te veroveren, en loopt hij tegelijkertijd gevaar erdoor te worden bedwelmd, geabsorbeerd en voor eeuwig te worden vernietigd. Dit licht zou, omdat het verslindend, wraakzuchtig en noodlottig is, werkelijk het hellevuur zijn, de slang van de legende. De kwellende dwalingen waarvan het is vervuld, de tranen en het tandengeknars van de mislukte wezens die het verslindt, het droombeeld van het leven dat hun ontsnapt en dat hun zielsangst schijnt te bespotten en te honen, dit alles zou inderdaad de duivel of satan zijn.' (Histoire de la Magie, blz. 197.)

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2:580 - 281
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag

Theosofie de archaïsche wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Voor de niet-ingewijde kan het astrale licht dus tegelijk god en duivel zijn – *demon est deus inversus*: dat wil zeggen, door elk punt van de oneindige Ruimte trillen de magnetische en elektrische stromen van de *bezielde Natuur*, de leven gevende en dodende golven, want de dood op aarde wordt leven op een ander gebied. *Lucifer* is goddelijk en aards licht, de 'heilige geest' en 'satan' tegelijk, omdat de *zichtbare* Ruimte inderdaad onzichtbaar met de gedifferentieerde adem is gevuld; en het astrale licht, de gemanifesteerde gevolgen van deze twee die één zijn, door onszelf geleid en aangetrokken, is het *karma* van de mensheid, en zowel een persoonlijke als een onpersoonlijke entiteit: persoonlijk, omdat het de mystieke naam is die door **St. Martin** werd gegeven aan de menigte van goddelijke scheppers, leiders en heersers van deze planeet; *onpersoonlijk* als de oorzaak en het gevolg van universeel leven en dood.

H.P.Blavatsky in De Geheime Leer 2:583
© 1988 Theosophical University Press Agency
Daal en Bergselaan 68, 2565 AG Den Haag
